

Międzynarodowe Wiadomości
Fraternitas
Ordo Fratrum Minorum

381

Edycja

Tom LIX | 5 czerwca 2026

spis treści

Ku Kapituł Generalnej 2027	1
Agenda Kurii Generalnej	2
Refleksja Brata Massima – maj 2026	3
Symposium „Franciszek i historia. Między novitas a traditio”	4
Obchody Paschy św. Franciszka w Polsce	6
Kapituła Prowincji Serafickiej św. Franciszka z Asyżu	8
Kapituła „mniejsza” Prowincji Matki Bożej Anielskiej w Polsce	9
Kurs GPIC 2026	10
KOINONIA	11
Czcigodna Służebnica Boża Maria Anna Alberdi Echezarreta OIC	12
Franciszkańskie misje dla migrantów i misjonarze-migranci w Marsylii	13
Z życia Zakonu	14
Opublikowano encyklikę „Magnifica Humanitas” papieża Leona XIV	15
Droga do Boga	15

Ku Kapituł Generalnej 2027

Kapituła Generalna odbędzie się w maju 2027 roku w Centrum Pielgrzymkowym Matki Bożej z Núi Cúi w Wietnamie. Jest ono uważane za największe katolickie centrum pielgrzymkowe w kraju, z miejscem mogąym pomieścić ponad 100 000 osób, nie licząc pomocniczych części kompleksu.

W dniu Pięćdziesiątnicy zaprezentowano logo oraz temat, które będą towarzyszyć najbliższej Kapituł: Bracia mniejsi w misji: naśladować Chrystusa i głosić dziś Ewangelię ku przyszłości Boga

„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20)

WWW.OFM.ORG

Podtytuł:

Idąc za Ewangelią Chrystusa, pośród technologii, pluralizmu i ludzkiej kruchości, dla prorockiej obecności franciszkańskiej w naszych czasach.

Strona internetowa Zakonu otwiera nową przestrzeń informacyjną poświęconą Kapitule Generalnej 2027, która będzie na bieżąco aktualizowana o nowe materiały i informacje opracowywane w tym czasie rozeznawania i słuchania.

**ODWIEDŹ
NOWĄ SEKCJĘ
POŚWIĘCONĄ
KAPITULE
GENERALNEJ
2027:**

www.capitologenerale2027.ofm.org

W dniach 18 i 19 maja o. Sergiusz Bałdyga, Sekretarz Kapituły, przedstawił Definitorium Generalnemu dotychczas wykonane prace, omawiając kolejne kroki do podjęcia. Następnie o. Sergiusz oraz o. Juan Isidro Aldana Maldonado, Wicesekretarz Kapituły, podzielili się tymi informacjami z nowymi ministrami prowincjalnymi i kustoszami zgromadzonymi w Kurii Generalnej.

Agenda Kurii Generalnej

☑ Dnia 1 czerwca definitor generalny br. Cesare Vaiani uczestniczył w rozpoczęciu Kapituły Prowincji Franciszkańskiej Arantzazu w Hiszpanii. Od 2 do 6 czerwca towarzyszy on Ministrowi Generalnemu, br. Massimo Fusarelliemu, podczas wizytacji Prowincji Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, również w Hiszpanii.

☑ Następnie br. Massimo oraz definitorzy generalni br. Konrad Cholewa i br. Siphelele Gwani-sheni udadzą się do Afryki, aby odwiedzić kilka wspólnot zakonnych: od 7 do 10 czerwca Fundację Matki Bożej Anielskiej w Republice Środkowoafrykańskiej; od 10 do 15 czerwca obecność misyjną braci w Kamerunie; od 15 do 21 czerwca Fundację „Notre Dame d’Afrique” w Kongu Brazzaville.

Zarząd Zakonu

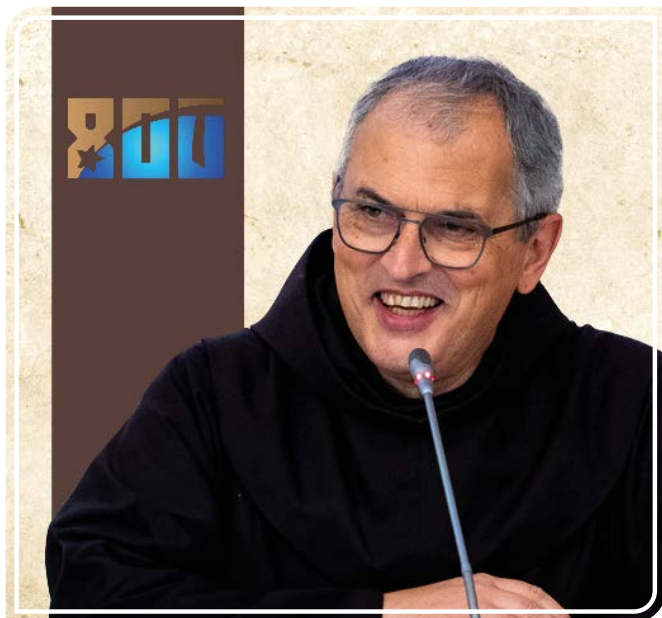

Refleksja Brata Massima – maj 2026

„Niech nie będzie na świecie żadnego brata...”

WWW.OFM.ORG

Jest pewien list św. Franciszka, który nieustannie skłania mnie do refleksji. Napisany do przełożonego mającego trudności z bratem, który popełnił błąd, zawiera zdanie, które wciąż mnie zaskakuje: „Niech nie będzie na świecie żadnego brata, który zgrzeszyłby tak bardzo, jak tylko mógł zgrzeszyć, a który po spojrzeniu w twoje oczy odszedłby bez otrzymania twojego miłosiernego przebaczenia”.

Przypominają mi się niektóre wizytacje z ostatnich lat. Nie tyle wielkie napięcia, ile codzienne pęknięcia we wspólnotach braterskich: podziały według grup, narodowości, kultur czy pokoleń. Różnice, o których często się nie mówi, ale które obciążają wspólne życie, współpracę i wzajemne zrozumienie. Spotkałem wspólnoty, które zaczęły robić coś prostego, a zarazem odważnego: uznały swoje podziały, nazwały je po imieniu i zaczęły o nich rozmawiać. Niekiedy korzystały przy tym z pomocy osób z zewnątrz. To nie jest mało. To pierwszy krok do przejścia przez konflikt zamiast biernego jego znoszenia. Tam, gdzie tak się dzieje, coś zaczyna się poruszać. Wspólnota znów oddycha.

Są jednak sytuacje trudniejsze. Bracia, którzy popełnili błędy, czasem bardzo poważne, i mocno naruszyli jedność wspólnoty. Widziałem ministrów i braci, którzy im towarzyszyli – nie po to, by ich

chronić czy umniejszać ich winę, ale by nie pozostawić ich zamkniętych w błędzie. By otworzyć przed nimi możliwość drogi prowadzącej poza rozłam. Wśród tych sytuacji niektóre wymagają szczególnej delikatności i stanowczości jednocześnie. Gdy brat dopuścił się różnego rodzaju nadużyć, wszystko, czego wymaga sprawiedliwość świecka i kościelna, musi zostać w pełni wykonane. Jest to pierwsza forma prawdy i szacunku, przede wszystkim wobec ofiar, którym należy się pierwsze miejsce w naszej trosce. Dopiero później – i nigdy zamiast tego – może w niektórych przypadkach otworzyć się droga nowego przyjęcia do wspólnoty. Niektórzy bracia opowiadali mi o długim procesie, po obu stronach, opartym na prawdzie, towarzyszeniu i możliwej naprawie wyrządzonych krzywd. Słyszałem również o trudzie takiej drogi. Staje się ona możliwa, jeśli podtrzymuje ją ufność, że Bóg w swoim miłosierdziu przygotowuje drogę nawrócenia także dla tych braci.

W tym wszystkim list św. Franciszka pozostaje wymagającym światłem. Nie wzywa nas do naiwności ani do łatwej pobłażliwości. Wzywa nas, abyśmy to nie my zamykali drzwi. Nawet wtedy – a może szczególnie wtedy – gdy sprawiedliwość już działała lub zakończyła swoje działanie, pozostają oczy przełożonego, pozostają oczy braci, w których inny brat powinien nadal móc odnaleźć możliwość dalszej drogi.

W tym Roku Franciszkańskim pytam sam siebie: jak nasze wspólnoty przeżywają przebaczenie w praktyce? Czy potrafimy nazwać nasze trudności relacyjne, czy też pozwalamy im osiadać w milczeniu, które z czasem staje się murem? Czy towarzyszymy tym, którzy zbłądzili, nie myląc miłosierdzia z zaniedbaniem? I czy z taką samą troską strzeżemy ran tych, którzy zostali skrzywdzeni?

Ewangeliczne przebaczenie nie jest gestem wykonanym raz na zawsze. Jest codzienną gramatyką życia – trudną i kruchą. To ono sprawia, że pozostajemy braćmi, a nie jedynie współlokatorami pod jednym dachem. Franciszek o tym wiedział. My również dzisiaj potrzebujemy uczyć się tego na nowo.

Jubileusz Franciszkański

Symposium „Franciszek i historia.

Między novitas a traditio”

Rzym, Papieski Uniwersytet Antonianum, 25–26 maja 2026 r.

WWW.OFM.ORG

Rzym, 25–26 maja 2026 r. W ramach obchodów 800-lecia rocznicy śmierci św. Franciszka z Asyżu (1226–2026) odbyło się w Rzymie międzynarodowe sympozjum naukowe „Franciszek i historia. Między novitas a traditio”, zorganizowane przez Wyższą Szkołę Studiów Średniowiecznych i Franciszkańskich Papieskiego Uniwersytetu Antonianum, Włoski Instytut Historyczny Średniowiecza oraz Papieski Komitet Nauk Historycznych.

Refleksja podjęta podczas tych dni zachęca do spojrzenia na Franciszka z perspektywy historycznej i eklezjalnej, zdolnej zachować otwartą przestrzeń „pomiędzy”, która łączy nowość i tradycję – nie jako konkurujące ze sobą alternatywy, lecz jako owocne przeciwstawienie pomagające w rozeznawaniu. Doświadczenie franciszkańskie, zrodzone z radykalizmu Ewangelii, ukazuje, że pierwotna inspiracja może zostać „uporządkowana” bez utraty swej żywotności, a otrzymana forma może podlegać przemianom bez zdrady własnych korzeni. Dlatego rzetelne badanie źródeł, kontekstów i kwestii instytucjonalnych pozostaje konkretną misją dla Kościoła i Rodziny Franciszkańskiej.

Program sympozjum ukazywał z różnych perspektyw drogi średniowiecznego ewangelizmu i jego

przejawów: od przejścia od monastycznych form naśladowania Chrystusa do franciszkańskiego rozumienia „podążania śladami Jezusa Chrystusa”, aż po relacje między prawodawstwem a hagiografią w narracjach fundacyjnych. W dialogu z tymi zagadnieniami omawiano również trudności ruchów ewangelicznych XII i XIII wieku, napięcia i związki z nurtami heterodoksyjnymi epoki oraz sposób, w jaki świadectwo Franciszka sytuowało się wobec instytucji kościelnych i przemian kulturowych jego czasów.

W tym kontekście niektóre wystąpienia szczególnie pomogły zrozumieć ciągłość i nieciągłość w pamięci franciszkańskiej. Letizia Pellegrini ukazała, że hagiografia nurtu obserwanckiego – zwłaszcza włoskiego – nie ograniczała się do powtarzania legend XIII wieku, lecz w sposób strategiczny reinterpretowała pamięć początków w celach duszpasterskich i reformacyjnych, przesuwając akcent ku modelowi „apostoła” oraz centralnemu znaczeniu przepowiadania. W tej perspektywie relacja między Franciszkiem a Bernardynem ze Sieny pozwa-

la dostrzec przejście od nowości charyzmatycznej do jej kościelnej i duszpasterskiej formalizacji, która nie negując założyciela, czyni go zasadą tożsamości i posługi.

Z innej strony Nicolangelo D'Acunto zaproponował analizę, w jaki sposób szacunek wobec hierarchii kościelnej, obecny w pismach Franciszka, realizował się w jego relacjach ze Stolicą Apostolską (papieżami i kardynałami), z biskupami – szczególnie biskupem Asyżu – oraz z kapłanami. Postawił również pytanie o możliwą ewolucję tych relacji w miarę zmian zachodzących w więzi Franciszka z Zakonem Braci Mniejszych.

Z kolei Pierantonio Piatti rozszerzył perspektywę, analizując średniowieczne narracje o śmierci świętych założycieli – od początków monastycyzmu po wspólnoty obserwanckie XV wieku. Ukazał je jako uprzywilejowane źródło do badania „nieciągłości w ciągłości”, pokazując, jak pamięć o „świętej śmierci” dojrzewała i przekształcała się w świadomości rodzin zakonnych.

W przesłaniu Ministra Generalnego OFM, br. Massima Fusarellego, odczytanym przez wikariusza generalnego br. Ignacia Ceję OFM, wyrażono wdzięczność instytucjom za wspieranie cierplivej i rzetelnej pracy nad źródłami. Zaproponowano także interpretację dwubiegunowości w charakterze „pomiędzy” jako czegoś co nie przeciwstawia nowości tradycji, lecz zachowuje między nimi żywą relację. W życiu Franciszka ewangeliczna nowość nie oznacza zerwania z tym, co otrzymane, a tradycja nie jest schronieniem wynikającym ze zmęczenia, lecz drogą twórczej wierności, wymagającej uczenia się, rozeznania i wsłuchiwania się w rzeczywistość.

Sesje odbywały się 25 maja w audytorium Papieskiego Uniwersytetu Antonianum przy Viale Manzoni 1, a zakończyły się rankiem 26 maja w siedzibie Włoskiego Instytutu Historycznego Średniowiecza przy Piazza dell'Orologio 4.

Osoby pragnące zapoznać się ze streszczeniami wszystkich referatów mogą znaleźć je na stronie organizatorów.

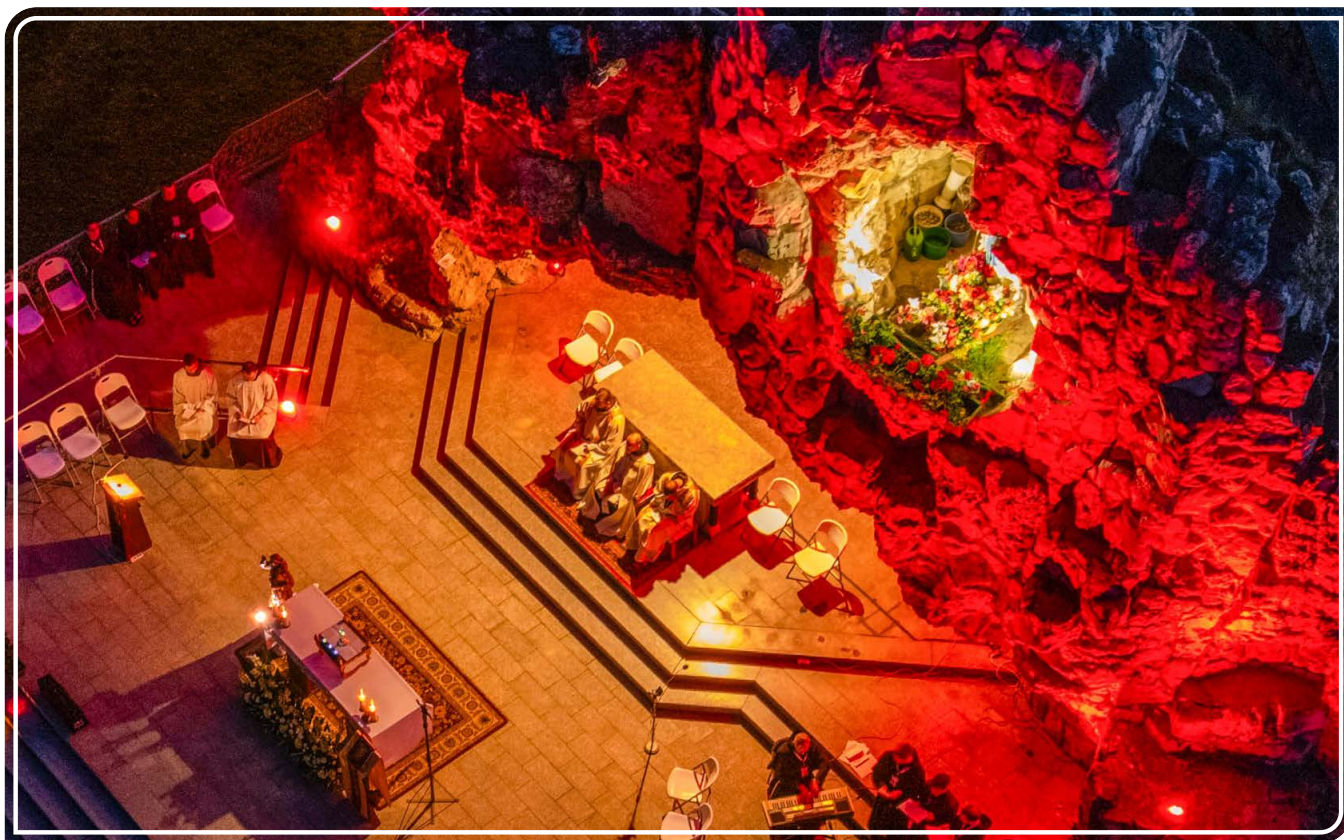

Obchody Paschy św. Franciszka w Polsce

Góra Świętej Anny, 22–24 maja 2026 r.

WWW.OFM.ORG

W dniach 22–24 maja 2026 r. na Górze Świętej Anny odbyły się ogólnopolskie obchody pamiątki śmierci („Paschy”) św. Franciszka z Asyżu. Jubileusz, przeżywany przez Rodzinę Franciszkańską jako 800 – letnia rocznica „narodzin dla nieba” Założyciela Zakonu, stał się okazją do modlitwy, spotkania i refleksji nad aktualnością franciszkańskiego charyzmatu.

W wydarzeniu uczestniczyła Rodzina Franciszkańska z całej Polski, w tym bracia i siostry z Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZŚ). Z Rzymu przybyli również ministrowie generalni trzech zakonów franciszkańskich: br. Carlos Alberto Trovarelli OFMConv (Zakon Braci Mniejszych Konwentualnych), br. Roberto Genuin OFMCap (Zakon Braci Mniejszych Kapucynów) oraz br. Massimo Fusarelli OFM (Zakon Braci Mniejszych).

Pierwszego dnia bracia i siostry uczestniczyli w celebracji Transitus, upamiętniającą przejście św. Franciszka do domu Ojca. Drugiego dnia jubileuszu odbyły się spotkania i wspólna modlitwa. Konferencję wygłosił kard. Grzegorz Ryś, metropolita łódzki. Uczestnicy mieli również okazję spotkać się z ministrami generalnymi.

Podczas panelu dyskusyjnego minister generalny OFM, br. Massimo Fusarelli, nazwał Franciszka z Asyżu „człowiekiem Przyszłości Boga”. Cytując Tomasza z Celano, przedstawił świętego nie jako postać zamkniętą w historii, lecz jako człowieka przyszłości – kogoś, kto przychodzi do nas bezpośrednio od Boga i z Jego jutra. Franciszek nie należy do przeszłości; jest prorokiem nowej

rzeczywistości Boga, która nieustannie się rodzi. Dodał, że często popadamy w duchowe odrętwienie, ponieważ z nostalgią i żalem spoglądamy na wyidealizowaną przeszłość. Tymczasem Biedaczyna z Asyżu wyrywa nas z tego letargu. Pokazuje, że autentyczne spotkanie z Bogiem otwiera nas na teraźniejszość i przyszłość, dając nową wrażliwość, dzięki której możemy wejść w głęboki i pełen szacunku dialog z każdym stworzeniem.

Podkreślił, że kluczem do takiej postawy jest nieustanne uwrażliwianie się na obecność Ducha Świętego w nas. Franciszek uczy, że tę obecność możemy i powinniśmy przeżywać w każdych warunkach – niezależnie od trudności czy zewnętrznych ograniczeń. Gdy nie posiadał własnej celi, potrafił uczynić świątynię z samego siebie, odcinając się od zgiełku świata i zakrywając twarz kapturem lub rękawem habitu. Jest to dla nas wezwanie, by umieć odnajdywać przestrzeń wewnętrznej modlitwy wszędzie tam, gdzie stawia nas Pan. Centralnym punktem drugiego dnia

była Eucharystia pod przewodnictwem kard. Grzegorza Rysia. Po południu uczestnicy mogli wziąć udział w wydarzeniach obejmujących m.in. zwiedzanie sanktuarium, prezentacje, poznawanie historii kalwarii, wykłady naukowe oraz grupy dzielenia.

Konferencję o św. Franciszku wygłosił br. Tomasz Czajka OFMConv, wykład z archeologii biblijnej – br. Marian Arndt OFM, natomiast temat psychologii i franciszkanizmu podjął br. Piotr Stanisławczyk OFMConv. Odbędzie się również spotkanie br. Massima Fusarellego z braćmi uczestniczącymi w przedkapitulnym spotkaniu „Under Ten”.

Wieczorem uczestnicy obejrżeli przedstawienie przygotowane przez grupę „FDA Antoni” z Wrocławia, po którym nastąpił czas braterskiej rekreacji.

Kulminacyjnym momentem jubileuszu była Msza Święta „rozesłania”, której przewodniczył bp Andrzej Czaja.

Kapituła Prowincji Serafickiej św. Franciszka z Asyżu *Bracia Mniejsi Umbrii i Sardynii*

WWW.OFM.ORG

Kapituła Prowincji Serafickiej św. Franciszka z Asyżu, obejmującej braci z Umbrii i Sardynii, odbyła się w dwóch etapach w miesiącach kwietniu i maju 2026 roku. Pod przewodnim tematem drogi i naśladowania Chrystusa, w kwietniu bracia wyruszyli w duchową pielgrzymkę inspirowaną ewangeliczną ikoną Nawiedzenia: „Wyruszyły z pośpiechem”. Pierwszy etap Kapituły był zaproszeniem do przezwyciężenia oporów, porzucenia „pewników przeszłości” i odważnego otwarcia się na nowość teraźniejszości oraz podjęcia ewangelizacji w nieustannie zmieniającym się świecie. W wyniku wyborów kapitułnych wyłoniono kierownictwo Prowincji na najbliższe trzy lata:

- br. Marco Vianelli – minister prowincjalny;
- br. Georges Massinelli – wikariusz prowincjalny;
- br. Simone Ceccobao, br. Andrea Dovio, br. Dario Garioni, br. Antonello Medda, br. Luigi Napolitano oraz br. Rosario Vaccar – definityrzy prowincjalni.

Nowemu zarządowi powierzono zadanie prowadzenia Prowincji przez delikatny proces rozeznawania i restrukturyzacji obecności braci w poszczególnych obszarach.

Po zakończeniu etapu wyborczego bracia spotkali się ponownie 17 maja w Domus Pacis przy bazylice Matki Bożej Anielskiej w Santa Maria degli Angeli, aby rozpocząć drugą część Kapituły prowincjalnej. Otwarcie obrad naznaczone było jasnym i inspirującym przesłaniem: iść naprzód „stąpając mocno po ziemi” – aby pozostać blisko rzeczywistości, historii i kruchości współczesnego człowieka – oraz ze „wzrokiem skierowanym ku Niebu”, by nigdy nie utracić perspektywy łaski i prowadzenia przez Ducha Świętego. Ta sesja od początku była postrzegana jako czas przekładania duchowych intuicji na konkretne decyzje i kierunki działania. Jednym z kluczowych momentów drugiej sesji było wsłuchanie się w głosy spoza wspólnoty braterskiej, stanowiące szeroko rozumiane doświadczenie synodalności. Po wysłuchaniu wystąpienia abp. Giuseppe Baturiego na temat sytuacji i perspektyw Kościoła we Włoszech, Kapituła postanowiła oddać głos przedstawicielom rodzin Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZS) oraz siostronom konsekrowanym z Trzeciego Zakonu Regularnego (TOR). Spotkania te uwydatniły znaczenie „zróżnicowanej współodpowiedzialności”, w której bracia i świeccy aktywnie współpracują, każdy zgodnie ze swoim charyzmatem, dla budowania Królestwa Bożego. Tematy podejmowane w pracach poszczególnych komisji zo-

stały następnie przepracowane w perspektywie wspólnotowej, pod znakiem troski o jakość życia braterskiego i relacji międzyludzkich. Wyłonił się cel ponownego przemyślenia obecności Zakonu w danym obszarze, przezwyciężenia partykularyzmów i otwarcia się na wspólne, szersze i wzajemnie ze sobą powiązane planowanie. Braterstwo staje się w ten sposób stylem głoszenia Ewangelii i bycia blisko ludzi, jest zdolne odpowiadać na wy-

zwania współczesnego świata i potrzeby najbardziej kruchych środowisk z tym samym duchem gościnności, który towarzyszył dniom kapitulnym. Świadomi własnych słabości, ale umocnieni radością wspólnego podążania drogą powołania, bracia kapitulni powrócili do swoich wspólnot, gotowi ponownie rozwijać prorockie świadectwo życia wspólnego i owocność posługi prowadzonej śladami Ducha Świętego.

Kapituła „mniejsza” Prowincji Matki Bożej Anielskiej w Polsce

Kraków – Bronowice Wielkie, 18–22 maja 2026 r.

WWW.OFM.ORG

W dniach 18–22 maja 2026 r. w Krakowie-Bronowicach Wielkich odbyła się mała Kapituła prowincjalna Prowincji Matki Bożej Anielskiej w Polsce. W obradach uczestniczyło 42 braci oraz zaproszeni goście posiadający głos doradczy. Kapituła przebiegała pod hasłem: „W Roku św. Franciszka, słuchając przeszłości, rozeznajemy teraźniejszość i odpowiedzialnie kształtujemy przyszłość Prowincji”. Kapitułę uroczyście zainaugurowano Nieszporami pod przewodnictwem kard. Grzegorza Rysia, arcybiskupa Krakowa, który przypomniał braciom, że centrum życia franciszkańskiego zawsze pozostaje Jezus Chrystus oraz żywa relacja z Bogiem, prowadząca do autentycznego pokoju i braterstwa.

W kolejnych dniach bracia uczestniczyli w Eucharystiach, innych wspólnych modlitwach oraz sesjach roboczych, podejmując refleksję dotyczącą trudności duszpasterskich i przyszłości Prowincji oraz Kościoła.

Podczas Kapituły wybrano definytorów prowincjalnych na nową kadencję. Wraz z ministrem prowincjalnym i wikariuszem tworzą oni zarząd Prowincji. Wybrani zostali: br. Nikodem Gdyk OFM, br. Alojzy Warot OFM, br.

Cyprian Mazurek OFM, br. Serafin Broniowski OFM, br. Lucjusz Wrotniak OFM

Szczególnie ważnym momentem Kapituły była celebrowanie Transitus św. Franciszka, przeżywana w ramach jubileuszu 800-lecia Paschy Biedaczyny z Asyżu. Modlitwie towarzyszył zespół Trinus Ensemble, który wykonał najstarsze pieśni franciszkańskie.

Duże znaczenie miała również obecność podczas końcowej sesji Kapituły Ministra Generalnego br. Massima Fusarellego oraz definytora generalnego br.

Konrada Cholewy. Br. Massimo skierował do uczestników słowo zachęty, wzywając braci do wiernego życia Ewangelią, budowania jedności oraz odważnego podejmowania wyzwań we współczesnym świecie w duchu św. Franciszka z Asyżu.

Bracia kapitulni zapoznali się także z dokumentem końcowym Kapituły oraz listem skierowanym do wszystkich braci Prowincji, które następnie zostały zatwierdzone.

Kapituła zakończyła się uroczystą Eucharystią pod przewodnictwem Ministra Generalnego.

Animacja Zakonu

Kurs GPIC 2026

Od „Pieśni stworzenia” do Paschy św. Franciszka z Asyżu

WWW.OFM.ORG

W dniach 18–24 maja 2026 roku Generalne Biuro Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia (GPIC) Zakonu Braci Mniejszych, we współpracy z Papieskim Uniwersytetem Antonianum (PUA) w Rzymie, zorganizowało Międzynarodowy Doroczny Kurs GPIC. Propozycja ta była skierowana szczególnie do osób rozpoczynających posługę animacji GPIC w Zakonie i Rodzinie Franciszkańskiej, ale została również otwarta dla świeckich i młodych ludzi pragnących pogłębić swoje ewangeliczne zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości, pokoju i troski o wspólny dom.

Kurs wpisywał się w kontekst dwóch ostatnich jubileuszy obchodzonych przez Zakon: 800-lecia „Pieśni stworzenia” oraz 800-lecia Transitus św. Franciszka z Asyżu. W tym świetle temat „Od Pieśni stworzenia do Paschy św. Franciszka z Asyżu” proponował aktualne odczytanie trudności naszych czasów w perspektywie Ewangelii i duchowości franciszkańskiej.

W liście zapraszającym Minister Generalny przypominał, że jubileusze te stały się inspiracją do licznych refleksji, które dziś stanowią część życia społecznego i posługi Zakonu. Zachęcił również do przeżywania kursu jako okazji do umocnienia formacyjnej i duszpasterskiej drogi prowadzącej do bardziej skutecznej obecności franciszkańskiej w konkretnych realiach życia. W ciągu tygodnia

program łączył wykłady teoretyczne z ćwiczeniami praktycznymi, aby dostarczyć uczestnikom narzędzi do analizy i działania w dziedzinie sprawiedliwości społeczno-ekologicznej oraz pokoju. Zgodnie z wytycznymi ostatniej Międzynarodowej Rady GPIC (Asyż, 2025), formacja koncentrowała się wokół trzech priorytetów: poszukiwania sprawiedliwości dla migrantów i uchodźców; promowania pokoju w świecie naznaczonym przemocą; zaangażowania na rzecz powstrzymania niszczenia środowiska.

Program kursu obejmował cztery wzajemnie uzupełniające się obszary: analizę aktualnych trudności globalnych i lokalnych związanych z migracjami, konfliktami zbrojnymi oraz kryzysem społeczno-ekologicznym; filozoficzną, teologiczną i franciszkańską interpretację Paschy Jezusa oraz przejścia św. Franciszka do domu Ojca jako fundamentu integralnego zaangażowania chrześcijańskiego; prezentację konkretnych i pełnych nadziei doświadczeń wspólnot franciszkańskich działających w tych obszarach na różnych kontynentach; codzienne warsztaty planowania partycypacyjnego w duchu synodalnym, ukierunkowane na inicjowanie procesów przemiany społecznej

poprzez animację GPIC. W poniedziałek, 18 maja, kurs zainicjowali br. Giuseppe Buffon OFM oraz Miguel Ángel Jaimes, który przedstawił metodologię planowania wykorzystywaną podczas spotkania. Następnie odbyły się wystąpienia: Ilaria Scenti – migranci i uchodźcy; Nicolas Paz i przedstawiciele Pax Christi International – współczesne wojny i konflikty; projekcja filmu dokumentalnego „La Carta” poświęconego kryzysowi ekologicznemu.

We Wtorek, 19 maja br. Andrea Bizzozero OFM dokonał refleksja filozoficzna nad „siostrą śmiercią”; br. Gonzalo Collipal OFM mówił o śmierci i zmartwychwstaniu w Starym Testamencie; br. Carlos Molina OFM – poruszył temat doświadczenie zaangażowania na rzecz pokoju w Ziemi Świętej; br. Daniel R. Bianco OFM zaprezentował profil franciszkańskiego animatora GPIC.

W środę, 20 maja br. Elton Viagedor OFM miał medytację nad męką, śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa; następnie s. Miriam Oyarzo FMSC dała świadectwo przyjmowania migrantów i uchodźców; Miguel Ángel Jaimes przeprowadził warsztaty dotyczące prowadzenia zmian w animacji GPIC.

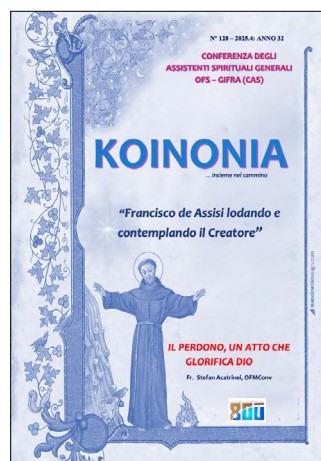
Czwartek, 21 maja został poświęcony na przedstawienie korelacji pomiędzy Pieśnią stworzenia a Paschą św. Franciszka: br. Cesare Vaiani OFM przedstawił podsumowanie i własną refleksję; br. Giuseppe Buffon OFM miał wykład „Pochwalony bądź, Panie mój, przez naszą siostrę śmierć cielesną”; br. Antonino Clemenza OFM opowiedział doświadczenia franciszkanów w dziedzinie ekologii integralnej; kolejny moduł o zarządzaniu zmianą został poprowadzony przez Miguela Ángela Jaimesa. W piątek, 22 maja br. Francisco Gomez OFM – przedstawił refleksję na temat GPIC jako

zadanie ewangelizacyjne w Ratio Evangelizationis; br. Taucen Girsang OFM zaprezentował temat animacja GPIC w duchowości franciszkańskiej; dr Juan Alfredo Bianco mówił o projekcie kolonialnym i dekolonialnym; Miguel Ángel Jaimes zaprezentował model oddziaływania działań GPIC.

W Sobotę, 23 maja Miguel Ángel Jaimes poprowadził warsztaty poświęcone strategiom tworzenia projektów animacyjnych we wspólnotach franciszkańskich. Kurs zakończył się ewaluacją i podsumowaniem całego tygodnia.

W programie znalazła się także pielgrzymka do Asyżu, obejmująca nawiedzenie Porcjunkuli oraz grobu św. Franciszka – miejsc szczególnie ważnych w kontekście obchodzonego jubileuszu.

KOINONIA

Ukazał się najnowszy numer „Koinonii”, biuletynu Konferencji Generalnych Asystentów Duchowych Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZS) i Franciszkańskiej Młodzieży (YouFra).

Numer jest dostępny do pobrania.

Czcigodna Służebnica Boża Maria Anna Alberdi Echezarreta OIC *Franciszkanka od Niepokalanego Poczęcia*

WWW.OFM.ORG

Dnia 22 maja 2026 roku papież Leon XIV przyjął na audiencji kard. Marcella Semeraro, prefekta Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych, i upoważnił do promulgowania dekretu dotyczącego heroiczności cnót Służebnicy Bożej Marii Anny Alberdi Echezarreti (w świecie: María de la Concepción Cruz), ksieni klasztoru Franciszkanek Koncepcjonistek „La Latina” w Madrycie.

Urodziła się 3 maja 1912 roku w Azkoitii, w diecezji San Sebastián w Hiszpanii, a zmarła 27 listopada 1998 roku w Madrycie. Czcigodna Maria Anna Alberdi osiągnęła świętość poprzez wierne życie radami ewangelicznymi jako mniszka klasztoru Franciszkanek Koncepcjonistek „La Latina” w Madrycie.

Osierocona we wczesnym dzieciństwie przez oboje rodziców, wychowywała się u krewnych w głęboko chrześcijańskim środowisku. Po okresie formacji w różnych wspólnotach zakonnych w 1932 roku wstąpiła do Franciszkanek Koncepcjonistek w Madrycie. Wybuch wojny domowej w Hiszpanii w lipcu 1936 roku zmusił siostry do opuszczenia klasztoru i schronienia się w bezpieczniejszym miejscu. Po wznowieniu życia wspólnotowego siostra Maria Anna została w 1947 roku mistrzynią nowicjatu, a w 1953 roku po raz pierwszy wybrano ją na ksienię. Bardzo ceniona i kochana przez współsiostry, była wybierana na kolejne kadencje i przez 34 lata kierowała klasztorem, za każdym razem otrzymując specjalne zatwierdzenie Stolicy Apostolskiej. Jediną przerwą były lata 1984–1987, kiedy pełniła funkcję wikarii.

W 1963 roku została również przewodniczącą Franciszkańskiej Federacji Koncepcjonistek Kastylii, zrzeszającej około 350 sióstr.

Służebnica Boża pełniła swoją posługę przełożenską z wielką miłością wobec współsióstr, mądrością i roztropnością wobec koniecznych reform życia klauzurowego inspirowanych przez Sobór Watykański II, a także z odwagą i inicjatywą w trosce o dobro wspólnoty. Była zawsze gotowa pomagać wszystkim, którzy zwracali się do niej o wsparcie materialne lub duchowe.

Jej wielką zasługą było również wykorzystanie bogatego doświadczenia duchowego przy opracowywaniu nowych Konstytucji Zakonu Franciszkanek

Koncepcjonistek. Przypominała swojej rodzinie zakonnej o oryginalności charyzmatu założycielskiego, łączącego wymiar franciszkański i maryjny. Matka Maria Anna doczekała również długo oczekiwanej kanonizacji założycielki zakonu, św. Beatrycze de Silva y Meneses, której dokonał papież Paweł VI 3 października 1976 roku w Bazylice św. Piotra.

W 1993 roku obchodziła jubileusz 60-lecia życia klauzurowego. W czerwcu 1998 roku zapadła na swoją ostatnią, bolesną chorobę, którą przyjęła z całkowitym zjednoczeniem z krzyżem Chrystusa. Zmarła 27 listopada 1998 roku, otoczona powszechną opinią świętości.

Proces beatyfikacyjny został rozpoczęty w 2007 roku przez postulatora generalnego Zakonu Braci Mniejszych, o. Lucę De Rosę OFM.

Wiadomości z Regionów

Franciszkańskie misje dla migrantów i misjonarze-migranci w Marsylii

Międzynarodowa wspólnota przy parafii Trójcy Świętej

WWW.OFM.ORG

Na posadzce Starego Portu w Marsylii znajduje się kamień upamiętniający przybycie Greków z Fokai (na terenie dzisiejszej Turcji) około 600 r. przed Chrystusem. Żeglarze ci dotarli do starożytnej zatoki Lacydon, zamieszkaną wówczas przez ludy liguryjskie pochodzenia celtyckiego. Już od swoich początków Marsylia była więc miastem kształtowanym przez spotkania różnych narodów, języków i kultur.

Na przestrzeni wieków port przyjmował kupców, uchodźców, marynarzy i migrantów pochodzących z całego basenu Morza Śródziemnego i spoza niego. W latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych XX wieku wielokulturowy charakter Marsylii stał się jeszcze bardziej widoczny w debacie publicznej, wraz z dyskusjami dotyczącymi imigracji, nierówności społecznych i laickości państwa. Dziś miasto często przedstawiane jest jako symbol współistnienia różnych kultur, choć pozostaje nazięcone napięciami, trudnościami społecznymi i pytaniami o integrację.

W tym pluralistycznym środowisku rozwinęły się liczne inicjatywy dialogu międzyreligijnego pomiędzy wspólnotami muzułmańskimi, żydowskimi i chrześcijańskimi. Codzienne spotkania, relacje sąsiedzkie i działalność charytatywna przyczyniły

się do budowania wzajemnego szacunku i pokoju społecznego.

Uważa się, że pierwsi Bracia Mniejsi przybyli do Marsylii już w latach dwudziestych XIII wieku. Obecnie przy parafii Trójcy Świętej, niedaleko Starego Portu, mieszka międzynarodowa wspólnota składająca się z pięciu braci w wieku od 35 do 76 lat. Gwardian, br. Jean-Damascène Kuma, przybył do Francji siedem lat temu z Togo. Proboszcz, br. Joseph Pham Đình Phung, jest młodym misjonarzem pochodzącym z Wietnamu. Br. Patrick Sham, należący do diecezjalnego zespołu ds. dialogu międzyreligijnego, pochodzi z Mauritiusa. Pozostali dwaj członkowie wspólnoty – br. Florent Nibel i br. Alain Paget – są Francuzami, pochodzącymi odpowiednio z Alzacji i Burgundii.

Wspólnota żyje prosto w dzielnicy zamieszkaną głównie przez muzułmanów, dzieląc codzienność mieszkańców i służąc im w duchu głębokiego braterstwa. Bracia na zmianę przygotowują posiłki: przy śniadaniu nigdy nie brakuje bagietki, a ryż pojawia się codziennie na stole, obok pikantnych sosów i dobrego francuskiego sera podawanego na zakończenie każdego posiłku. To prosty, ale wymowny znak wspólnoty, która przyjmuje różnorodność kultur bez ich ujednolicania. Posługa

braci obejmuje duszpasterstwo parafialne, działalność charytatywną, służbę wśród społeczności romskiej, kursy języka francuskiego dla migrantów, dialog międzyreligijny, towarzyszenie Rodzinie Franciszkańskiej, w tym klaryskom i Franciszkańskiemu Zakonowi Świeckich Regionalnej Wspólnoty obejmującej również Korsykę.

Międzynarodowy charakter tej obecności widoczny jest także w klasztorze św. Klary. Założony w 1254 roku przez bł. Beatrycze z Asyżu, siostrę św. Klary, klasztor liczy dziś piętnaście sióstr: cztery Francuzki, jedną Hinduskę oraz dziesięć Wietna-

mek, które przybywały do klasztoru od 2006 roku dzięki współpracy z klasztorem Thu Duc w Wietnamie.

Siostry wietnamskie opowiadają o trudnościach związanych z nauką języka i przystosowaniem się do nowej kultury, ale także o bogactwie życia z siostrami pochodzącymi z różnych krajów. Mimo trudności i różnic świadczą, że radość powołania, braterstwo i życie w Bogu można przeżywać wszędzie. Jedna z młodych postulantek z Wietnamu mówi po prostu: „Największe szczęście mojego życia jest tutaj. To wszystko”.

Z ŻYCIA Zakonu

Profesje uroczyste

23 wietnia – Kustodia Matki Bożej Siedmiu Radości (Brazylia):

Br. Edson Roberto Andrade i br. Matiel de Oliveira Bernabé

Święcenia prezbiteratu

18 marca – Prowincja Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (Włochy):
br. Giuliano Santoro

Zmarli bracia

† 22 maja: br. Claudio Moser – Prowincja św. Antoniego Braci Mniejszych (Włochy)

† 19 maja: br. Norbert (Edwin) Ellul Vincenti – Prowincja św. Pawła Apostoła (Malta)

† 14 maja: br. Alessio (Diego) Martinelli – Prowincja św. Antoniego Braci Mniejszych (Włochy)

† 12 maja: br. Conrado (Konrad) Lindmeier – Prowincja Niepokalanego Poczęcia NMP (Brazylia)

† 19 kwietnia: br. Anđelko Barun – Prowincja Świętego Krzyża (Bośnia i Hercegowina)

† 20 marca: br. Vjekoslav Matić – Prowincja Świętego Krzyża (Bośnia i Hercegowina)

Informacje przekazane
przez Sekretariat
Generalny

DROGA DO BOGA

Franciszkańskie Centrum Odnowy w Scottsdale (USA) udostępniło na swojej stronie internetowej rekolekcje „St. Bonaventure’s Journey into God Retreat” („Rekolekcje św. Bonawentury: Droga do Boga”), profesjonalnie nagrane w listopadzie 2024 roku, a obecnie dostępne online dla członków Zakonu.

Jest to cyfrowa wersja rekolekcji stacjonarnych, które przez niemal 40 lat były organizowane przez Centrum w Scottsdale. Obecnie można w nich uczestniczyć również zdalnie.

Stolica Apostolska

Opublikowano encyklikę „Magnifica Humanitas” papieża Leona XIV

O ochronie osoby ludzkiej w epoce sztucznej inteligencji

WWW.OFM.ORG

Dnia 25 maja 2026 roku została opublikowana „Magnifica Humanitas”, pierwsza encyklika papieża Leona XIV, poświęcona ochronie osoby w czasach sztucznej inteligencji. Dokument proponuje rozeznanie przemian zachodzących we współczesnym świecie i wzywa zarówno wspólnotę kościelną, jak i społeczeństwo obywatelskie do postawienia godności człowieka w centrum refleksji, tak aby postęp technologiczny nie sprowadzał osoby ludzkiej do funkcji, danych czy wydajności.

Encyklika rozpoczyna się stwierdzeniem, że wobec „res novae” naszych czasów ludzkość stoi przed wyborem między „wnoszeniem nowej wieży Babel” a „budowaniem Miasta Świętego”, czyli między logiką samowystarczalności i dominacji a drogą współodpowiedzialności i komunii. W tym kontekście katolicka nauka społeczna zostaje

ukazana jako żywa refleksja zdolna odczytywać historię w świetle Ewangelii i dostarczać zasad myślenia, kryteriów rozeznawania oraz wskazań do działania, nie zastępując jednak kompetencji politycznych czy instytucjonalnych.

W centrum dokumentu znajduje się relacyjna wizja osoby: stworzonej na obraz Boga Trójjedynego i powołanej do komunii. Z tego wynika godność poprzedzająca wszelkie oceny funkcjonalne i stanowiąca fundament praw człowieka, począwszy od prawa do życia. Encyklika przypomina również podstawowe zasady nauki społecznej Kościoła: dobro wspólne, powszechne przeznaczenie dóbr (obejmujące także dobra cyfrowe), pomocniczość, solidarność, ukierunkowując je ku perspektywie integralnego rozwoju człowieka.

Szczególną uwagę poświęcono relacji między technologią, władzą a osobą ludzką. Sztuczna inteligencja została uznana za narzędzie mogące przynosić realne korzyści, jednak dokument przestrzega przed technokratycznym sposobem myślenia i ryzykiem nowych form dominacji, nierówności i kontroli, zwłaszcza gdy systemy AI uczestniczą w procesach decyzyjnych wpływających na życie ludzi, ich reputację czy dostęp do różnych możliwości. Podkreślono także zasadniczą różnicę między inteligencją człowieka a sztuczną inteligencją. Ta druga nie zna od wewnątrz doświadczenia ciała, radości i cierpienia, pracy, miłości ani odpowiedzialności.

Refleksja koncentruje się następnie na trzech kluczowych obszarach ochrony człowieczeństwa w epoce cyfrowej: prawdzie, pracy i wolności. Jakość komunikacji publicznej w środowisku cyfrowym jest ściśle związana z zaufaniem społecznym i wymaga zarówno krytycznej edukacji, jak i odpowiedzialności za przekazywane treści. Praca pozostaje podstawową drogą uczestnictwa w życiu społecznym i istotnym wymiarem ludzkiej godności. Nie może być poświęcona na rzecz logiki, w której człowiek musi dostosowywać się do tempa maszyn. Wolność jest również dobrem publicznym. Zagrożają jej nowe uzależnienia oraz

formy kontroli oparte na masowym gromadzeniu danych.

Porównując kulturę dominacji z cywilizacją miłości, encyklika wskazuje na coraz silniejsze powiązanie technologii, władzy i przemocy. Jednocześnie stanowczo stwierdza, że nie istnieje algorytm zdolny uczynić wojnę moralnie dopuszczalną.

Jako alternatywę dokument proponuje cywilizację miłości, opartą na sprawiedliwości, braterstwie i dialogu, przyjmując perspektywę poświęcenia jako podstawowe kryterium oceny oraz uznając dyplomację za zwyczajną drogę budowania pokoju.

Podczas prezentacji encykliki papież przypomniał, że jego poprzednik, Leon XIII, już 135 lat temu dostrzegł trudną sytuację rodzin robotniczych i nowe formy ubóstwa wywołane gwałtowną industrializacją. Z tej obserwacji narodziła się encyklika „Rerum Novarum”. Dzisiaj natomiast, z refleksji nad światem kształtowanym przez sztuczną inteligencję – również wykorzystywaną w działaniach wojennych – rodzi się „Magnifica Humanitas”. Jak podkreślił Leon XIV: „Sztuczna inteligencja musi zostać rozbrojona i uwolniona od logiki, która czyni z niej narzędzie dominacji, wykluczenia i śmierci”. Papież wskazał również na potrzebę odbudowywania więzi międzyludzkich, przywracania zaufania i budzenia nadziei na przyszłość.

Na zakończenie skierował wezwanie do naśladowania Maryi: „Zapraszam was, abyście zwracali się do naszej Matki Maryi. Niech nauczy nas rozpoznawać prawdziwą wielkość każdego mężczyzny i każdej kobiety w miłowaniu i służbie Panu, przynosząc owoce w wielkim dziele, które dziś powierzamy Jej łasce, aby cywilizacja miłości dojrzała w historii i pośród was wszystkich”.

Encyklika „Magnifica Humanitas” jest dostępna wraz z materiałami pomocniczymi, infografikami i narzędziami duszpasterskimi na stronie Dykasterii ds. Integralnego Rozwoju Człowieka.

zapisz się

napisz do nas

Web

śledź nas

Newsletter

comgen@ofm.org

www.ofm.org

@ofmorg

@fratrumminorum

@ofm.org

flickr